

Sukkerroeprijs, som Sukkerroedyrkerne næv-
nede. Da vilde altsaa Spørgsmaalet ligge
saaledes, om Staten, for at opretholde
en Sukkerroedyrkning og en indenlandsk
Sukkerindustri, eventuelt vilde medvirke
til at opretholde en kunstig Sukkerpris
her i Landet, højere end den, Udlandet
betingede. Ikke lang Tid efter skiftede
Billedet fuldstændig. Sukker kunde ikke
udefra paa nogen Maade bringes her til
Landet til den Pris, den danske Sukker-
produktion vilde kunne fremstille det til;
Prisen var adskillig højere, saa meget høj-
ere, at der atter i det kommende Aar
maatte anses at være Mulighed for en Eks-
port af dansk Sukker til Overpris. Hvis
det sidste Billede er rigtig, vil hele Spørgs-
maalet om vor Sukkerordning i alt væsent-
lig komme til at falde sammen med de
Betragtninger, vi har anlagt paa Sukker-
ordningen for indeværende Aar, nemlig
Spørgsmaalet om at anvende et eventuelt
Eksportoverskud til Fordel for Nedsættelse
af Prisen paa Sukker. Men om de kon-
krete Enkeltheder i Sagen tror jeg des-
værre det er umuligt at udtale noget, før
jeg har modtaget de endelige Udtalelser
fra forskellige Faktorer i denne Sag. Men
det haster jo i høj Grad.

Det ærede 3die Medlem for Hoved-
staden (Pitzner) nævnedes Spørgsmaalet om
eventuel Forsyning af den danske Befol-
ning Sonden for Grænsen efter en Ind-
lemmelse i Danmark. Jeg kan deril svare,
at alle Beregninger med Hensyn til danske
Ernæringsforhold, alle Beregninger vedrø-
rende baade Sukker, Mel, Gryn o. s. fr.
for Tiden foretages med den Eventualitet
at kunne sikre ogsaa den danske Befol-
ning i de med Danmark genforenede Lande
den samme Ration, som man har her i
Landet.

Naar det ærede Medlem med Hensyn
til hele Sukkerordningen fremsatte en
Række forskellige Tal og derunder bl. a.
spurgte, om den Forhøjelse i Produktions-
prisen, som han nævnedes, var taget med i
Betragtning ved det endelige Underskud
paa Sukkerordningen, som blev nævnt ved
Statslaansforhandlingerne, skal jeg sige:
Ja, det er taget med i Betragtning. Men
det ærede Medlem ved ogsaa, at det even-
tuelle Underskud, som var nævnt under
Statslaansforhandlingerne, i den derefter
forløbne Tid synes at skulle forvandles til
en Balance, idet der i den sidste Tid har
været bedre Udsigt til Afsætning af Suk-
ker i Udlandet til en Overpris, end der
var, da Statslaanslovsforslaget forelagdes,
saaledes at der for Øjeblikket, hvis man

kan regne med at afsætte de forskellige
Kvantiteter af Sukker, man har, til den
Gennemsnitspris, som er nævnt her i Lov-
forslaget, i alt væsentligt vil opnaas Ba-
lance. Men dette afhænger altsaa af, at
dette høje Ting medvirker til, at denne
Ordning gaar igennem, og at man ikke
følger det ærede 3die Medlem for Hoved-
staden i hans Bestræbelser for at lægge
Sten i Vejen for Ordningen.

Formanden: Det 3die Medlem for
Hovedstaden har bedt om Ordet for tredje
Gang under denne Behandling. Det ærede
Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets
Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres,
forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Op-
hold). Det er givet. Det 3die Medlem
for Hovedstaden har Ordet.

Pitzner: Den højtærede Indenrigs-
minister udtalte, at jeg havde lagt Sten i
Vejen for Gennemførelsen af denne Sag,
og at det var mig, der havde forlangt Sa-
gen henvist til et Udvalg. Jeg nødsages
desværre her til, ligesom tidligere, at refe-
rere, hvad der blev sagt i Finansudvalget,
men Ministeren har jo ogsaa i selve Lov-
forslaget henvist dertil. Naar der over-
hovedet blev nævnt Ordet Lovforslag i For-
bindelse med Sukkerordningen, var det den
højtærede Indenrigsminister selv, der gjorde
det, idet jeg straks og ganske uforbehol-
dent udtalte min Tilslutning til, at Indu-
strisukker under de af Ministeren nævnte
Forhold skulde forhøjes med 20 Øre. Men
jeg nævnedes saa, om man ikke ogsaa af
Hensyn til Statskassens Stilling skulde for-
høje Prisen paa Husholdningssukker; der-
til svarede den højtærede Minister, at det
kunde ikke ske, thi Ordningen med Hus-
holdningssukker hørte ind under Kornloven,
derfor skulde der et særskilt Lovforslag
til (*Indenrigsministeren* [Rode]: Og at jeg
ikke vilde forelægge et saadant!). Nu maa
jeg have Lov til at bemærke, at § 14 i
Kornloven siger, at Indenrigsministeren
bemyndiges til fra 1. Oktober 1918 „at af-
holde Udgifterne ved en Regulering af
Sukkerprisen, saaledes at Sukker kan sæl-
ges til Husholdningsbrug 8 Øre pr. kg
under de nugældende Priser, og Sukker til
andet Brug kan sælges til de nugældende
Priser“. Det vil altsaa sige, at Indenrigs-
ministeren bemyndiges til begge Dele,
baade til at sælge til Husholdningsbrug 8
Øre under den gældende Pris og til at
sælge til Industribrug til samme Priser
som „nu“, det vil sige, som de var den
Gang. Deraf maa følge, at naar Ministe-